

ærede Medlem fra Æbeltoft ved anden Behandling bebredede mig Frieri til Højre, svarede jeg, som jeg syntes overensstemmende med de virkelige Forhold, at det var der jo ikke Tale om, men at naturligvis ønskede vi Socialdemokrater ligesom de Radikale at tage Højre paa Ordet. Højres to Ordførere havde ved første Behandling gjort væsentlige Indrømmelser til Demokratiet. De havde, for at faa Forholdstalsvalg til Folketinget, erklæret sig villige til at forhandle om en anden Sammensætning af Landstinget uden Bevarelse af en til Skatteydelse og Besiddelse knyttet privilegeret Valgret. Vi sagde da fra vor Side: Den eneste demokratiske Politik er at tage Højre paa Ordet, første Gang der fra konservativ Side foreligger saadanne virkelig betydningsfulde Indrømmelser, give Højre Forholdstalsvalg til Folketinget og fastholde Højres Tilsagn om disse Indrømmelser. Men, sagde jeg ved anden Behandling, er dette udemokratisk Politik, saa finder jeg den Politik, der føres fra Delegationen, fuldstændig udemokratisk, og jeg sluttede min Replik til det ærede Medlem med følgende Ord: „Vi agte fra vor Side fremdeles at gaa denne Forhandlingens Vej“ — der var ikke Tale om Frieri, kun om Forhandling ogsaa med Højre og netop med Højre, der havde erklæret sig villigt til Indrømmelser —, „indtil muligvis det ærede Medlem fra Æbeltoft og det ærede Medlem fra Ringkøbing faa den til at briste ved at paavirke Højre til at trække sig tilbage fra disse Indrømmelser og ved at styrke de frikonservative Elementer, der ere bedrøvede over disse Indrømmelser. Nu vel, saa gaa vi ud i Kampen, saa har det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) ogsaa sin Del af Ansvaret derfor.“ Jeg tror, at disse Ord ere gaaede i Opfyldelse, desværre, til Punkt og Prikke.

Naar vi fra vor Side, og naar man fra radikal Side stillede sig i Forhandlingsforhold til Højre paa Grundlag af de Udtalelser, der fremkom fra Højres to Ordførere ved første Behandling, stillede vi os paa dette Forhandlingsgrundlag i Demokratiets Interesse, men naar det ærede Medlem fra Æbeltoft og hele Delegationen med ham frier til Højre og har faaet et Ja, gøre de det i Konservatismens Interesse. De Herrer have fristet og paavirket Højre til at opgive sine Indrømmelser fra første Behandling. Disse ere nu bortfaldne, takket være den Politik, der er ført af det ærede Medlem fra Æbeltoft og hele Delegationen. Højre har ladet sig paavirke til at gaa bort

fra disse Indrømmelser, og det er paa en Maade forstaaeligt nok. Højre satte Pris paa Forholdstalsvalgmaaden og vidste længe, mente i alt Fald længe, at der ikke var nogen anden Vej end saa tillige at forhandle om Landstingets forandrede Sammensætning, vidste, at dette var Prisen, det havde man sagt Gang paa Gang, ikke mindst fra Delegationsvenstregruppernes Side. Prisen var, at man maatte ogsaa forhandle om Landstinget, og Højre erklærede sig endelig i Efteraaret villig til at byde den Pris, de vidste var sat, erklærede altsaa, at deres Kærlighed til Forholdstalsvalgmaaden var saa oprigtig, at de vilde byde Prisen derfor.

Nu kommer man fra Delegationen og siger til Højre: I kunne faa det langt billigere. Det vil sige, det siger man ikke helt ud, man foreslaar en Forandring af Grundlovens nuværende § 32, hvorved sidste Punktum om Enkeltmandsvalg skal stryges. Man tilbyder altsaa Højre Adgang til Forholdstalsvalg uden en ny Grundlovsændring paa Valgloven alene. Men saa vil jeg spørge Højre: Hvad have de faaet, hvor meget betyder dette Tilbud? Det ligger ganske vist paa Bordet. Det ligger i det Ændringsforslag, Delegationens Udvalgsmedlemmer have stillet, men samtidig tog jo det ærede Medlem fra Æbeltoft det tilbage ved den Forklaring, hvormed han ledsagede Ændringsforslaget. Thi det ærede Medlem udtalte i Gaar, at han alligevel fremdeles fastholdt, at han ikke vilde gaa med til Forholdstalsvalg uden en forandret Sammensætning af Landstinget. Jeg spørger: Hvorfor gør man nu en Indrømmelse paa Papiret, naar man samtidig ved Ordførertalen tager den tilbage? For det er jo kun et Spørgsmaal af rent formel Interesse, at Sagen kan afgøres paa Valgloven, naar det ærede Medlem dog siger, at saa længe han og hans Meningsfæller betyde noget, vil det ikke ske paa Valgloven, vil det kun ske ved en ny Grundlovsændring, fordi ogsaa Landstinget maa forandres. Jeg synes, det vil være rigtigt at faa Ærlighed og Klarhed paa dette Omraade.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft har i de sidste Uger bestræbt sig af al Evne og over Evne for at fremkalde Ærlighed og Klarhed i dansk Politik. Det ærede Medlem har gaaet Regeringen paa Klingen og forlangt den mest minutiøse Besked om alle mulige fremtidige taktiske Detailler, skønt han for øvrigt indrømmede, at man ikke kunde kræve Svar af Regeringen. Det ærede Medlem har alligevel krævet det.